

SEE MORE JESUS · WANTTOSEEMORE.COM

Zmartwychwstały Pan — Studium Biblijne z numerami Stronga

KRZYŻ, DOWÓD I POWRÓT — CZEMU ŚMIERĆ MUSIAŁA BYĆ TAKA, I CO NASTĄPI POTEM

Fundamentalna Doktryna Biblijna — Ewangelia Jezusa Chrystusa

SŁOWO WSTĘPNE

Dlaczego Jezus musiał umrzeć? Co dowodził pusty grób? Co się stanie, gdy On powróci? To studium zadaje te trzy pytania Biblii i pozwala Biblii odpowiedzieć na nie jej własnymi słowami.

To badanie obejmuje to, dlaczego musiała zostać przelana krew. To badanie obejmuje to, jak głęboko on zstąpił i co krzyż go kosztował. To badanie obejmuje to, jak Ojciec nazywa Syna Bogiem i Panem. To badanie obejmuje Pana, który przemówił do Pana Dawida. To badanie obejmuje Chrystusa zmartwychwstałego oraz Chrystusa żyjącego w ludziach, których zbawił. To badanie obejmuje jego powrót oraz wybór, który trwa na wieki.

TRZY PYTANIA, NA KTÓRE ODPOWIADA TO STUDIUM:

1. Dlaczego śmierć Jezusa musiała nastąpić przez krew, a nie przez coś łatwiejszego?
2. Jak Dawid mógł nazwać własnego syna swoim Panem w Psalmie 110:1?
3. Co dowiodło zmartwychwstanie i co się stanie, gdy Jezus wróci?

OTWIERAJĄCA KOTWICA

1 Timothy 2:5 Boć jeden jest Bóg, jeden także pośrednik między Bogiem i ludźmi, człowiek Chrystus Jezus. (6) Który dał samego siebie na okup za wszystkich, co jest świadectwem czasów jego.

JEDEN BÓG + JEDEN POŚREDNIK MIĘDZY BOGIEM A LUDŹMI, CZŁOWIEK CHRYSTUS JEZUS.

(Moje osobiste przemyślenia: Pośrednik (ten, który stoi między dwiema rozdzielonymi stronami, aby przywrócić te dwie strony do siebie) musi w pełni należeć do obu stron, inaczej nie może służyć jako pośrednik. Spójrz, co mówi 1 Tymoteusza 2:5 o tym, kim jest pośrednik: "człowiek Chrystus Jezus." Jezus Chrystus musi być człowiekiem, inaczej nie mógłby stanąć tam, gdzie stoją ludzie, i umrzeć ludzką śmiercią. Spójrz, co mówi 2 Koryntian 5:19 o tym, co było prawdą wewnątrz tej

śmierci: "Bóg był w Chrystusie." Jezus Chrystus musi być Bogiem, inaczej jego śmierć byłaby tylko jeszcze jedną śmiercią człowieka, nieprzynoszącą zbawienia (ratunku od grzechu i kary za grzech) nikomu. Dlatego odpowiedź na pytanie "kim jest Jezus" nie jest poboczną kwestią zarezerwowaną wyłącznie dla uczonych. Cała doktryna zbawienia zależy od odpowiedzi na to pytanie.)

H. DLACZEGO ŚMIERĆ MUSIAŁA BYĆ TAKA — MOST POWROTNY DO BOGA

H1. PROBLEM PRZEDSTAWIONY WPROST

Isaiah 59:2 Ale nieprawości wasze roździał uczyniły między wami i między Bogiem waszym, a grzechy wasze sprawiły, że ukrył twarz przed wami, aby nie słyszał.

ALE NIEPRAWOŚCI WASZE ROŹDZIAŁ UCZYNIŁY MIĘDZY WAMI I MIĘDZY BOGIEM WASZYM.

Romans 3:23 Albowiem wszyscy zgrzeszyli i nie dostaje im chwały Bożej.

ALBOWIEM WSZYSCY ZGRZESZYLI I NIE DOSTAJE IM CHWAŁY BOŻEJ.

H2. DLACZEGO KREW, A NIE COŚ ŁATWIEJSZEGO

Hebrews 9:22 A niemal wszystko według zakonu krwią oczyszczone bywa, a bez rozlania krwi nie bywa odpuszczenie grzechów. **[G859 aphesis ■]**

A BEZ ROZLANIA KRWI NIE BYWA ODPUSZCZENIE GRZECHÓW.

Leviticus 17:11 Albowiem dusza wszelkiego ciała we krwi jego jest; a Ja dałem ją wam na ołtarz ku oczyszczeniu dusz waszych; bo krew jest, która duszę oczyszcza.

ALBOWIEM DUSZA WSZELKIEGO CIAŁA WE KRWI JEGO JEST --> BO KREW JEST, KTÓRA DUSZĘ OCZYSZCZA.

Hebrews 10:4 Albowiem nie można rzec, aby krew wołów i kozłów miała gładzić grzechy.

ALBOWIEM NIE MOŻNA RZEC, ABY KREW WOŁÓW I KOZŁÓW MIAŁA GŁADZIĆ GRZECHY.

(Moje osobiste przemyślenia: Zestaw te trzy wersety razem, a cały starożytny system ofiarny sam się wyjaśnia. Życie jest we krwi. Grzech kosztuje życie. W czasach starożytnych ofiary ze zwierząt zapewniały przebłaganie (tymczasowe zakrycie grzechu, które przywracało człowiekowi jego stan przed Bogiem) dzień po dniu, przez setki lat. List do Hebrajczyków stwierdza wprost, że ofiary ze zwierząt nigdy nie mogły zgładzić grzechu. Po co więc były te wszystkie ofiary ze zwierząt? Ofiary ze zwierząt utrzymywały dług grzechu widocznie niespłaconym. Ofiary ze zwierząt były długim, powtarzanym, codziennym przypomnieniem, że życie jest należne. Ofiary ze zwierząt utrzymywały to przypomnienie na miejscu aż do owej jednej śmierci, która mogła w pełni spłacić dług grzechu.)

H3. JAK NISKO ZSTĄPIŁ

Philippians 2:5 Tego tedy bądźcie o sobie rozumienia, które było i w Chrystusie Jezusie. (6) Który, będąc w kształcie Bożym, nie poczytał sobie tego za drapiestwo równym być Bogu, (7) Ale wyniszczył samego siebie, przyjąwszy kształt niewolnika, stawszy się podobny ludziom; (8) I postawą znaleziony jako człowiek, sam się poniżył, będąc posłusznym aż do śmierci, a to śmierci krzyżowej.

BĘDĄC W KSZTAŁCIE BOŻYM --> PRZYJĄWSZY KSZTAŁT NIEWOLNIKA --> BĘDĄC POSŁUSZNYM AŻ DO ŚMIERCI, A TO ŚMIERCI KRZYŻOWEJ.

(Moje osobiste myśli: Zauważ kolejność zniżania się w Liście do Filipian 2:6-8. Jezus był w postaci Bożej. Jezus wyzbył się swojej sławy. Jezus przyjął postać służebnika. Jezus przyjął podobieństwo ludzi. Jezus uniżył się. Jezus stał się posłuszny. Jezus umarł. Paweł dodał następnie dwa słowa, których zdanie nie wymagało w sposób ścisły: "i to śmierci krzyżowej". Samo stwierdzenie, że Jezus umarł, nie było wystarczające dla Pawła. Konkretny sposób śmierci Jezusa jest częścią przesłania Pawła.)

H4. CO TO GO NAPRAWDĘ KOSZTOWAŁO — POWIEDZIANE WCZEŚNIEJ I POWTÓRZONE PÓŹNIEJ

Isaiah 50:6 Ciała mego nadstawiam bijącym, a policzków moich tym, którzy mię targają; twarzy mojej nie zakrywam od obelżenia i plwania.

CIAŁA MEGO NADSTAWIAM BIJĄCYM --> TWARZY MOJEJ NIE ZAKRYWAM OD OBELŻENIA I PLWANIA.

Psalms 22:16 Wyschła jako skorupa moc moja, a język mój przysechł do podniebienia mego; nawet w prochu śmierci położyłeś mię. (17) Albowiem psy mię obkoczyły, gromada złoślików obiegła mię;

przebodli ręce moje i nogi moje. (18) Zliczyłbym wszystkie kości moje; lecz oni na mię patrząc, przypatrują mi się.

PRZEBODLI RĘCE MOJE I NOGI MOJE --> DZIELĄ SZATY MOJE MIĘDZY SIEBIE, A O SUKNIĘ MOJĄ RZUCAJĄ LOSY.

Matthew 27:35 A ukrzyżowawszy go, rozdzielili szaty jego, i miotali los, aby się wypełniło, co powiedziano przez proroka: Rozdzielili sobie szaty moje, a o odzienie moje los miotali.

UKRZYŻOWALI GO I ROZDZIELILI SZATY JEGO, RZUCAJĄC LOSY --> ABY SIĘ WYPEŁNIŁO.

John 19:34 Lecz jeden z żołnierzy włócznią otworzył bok jego, a zarazem wyszła krew i woda.

WŁÓCZNIA PRZEBIŁA JEGO BOK --> A WYSZŁA ZARAZ KREW I WODA.

(Moje osobiste przemyślenia: Dawid pisał o przebitych rękach i nogach w Psalmie 22. Dawid pisał o żołnierzach dzielących się odzieniem w Psalmie 22. Dawid napisał to tysiąc lat przed tym, jak ktokolwiek w Izraelu widział ukrzyżowanie. Dawid nie opisywał niczego, co przydarzyło się jemu osobiście. Mateusz pisał wieki później, po tym, jak dokonało się ukrzyżowanie Jezusa. Mateusz zapisuje, że żołnierze zrobili dokładnie to, co opisał Psalm 22. Mateusz stwierdza, dlaczego żołnierze to zrobili: „aby się wypełniło”. Przeczytaj te dwa opisy razem. Dawid napisał swój opis, patrząc w przyszłość, nie mając możliwości wiedzieć, że ukrzyżowanie się wydarzy. Mateusz napisał swój opis, patrząc w przeszłość na ukrzyżowanie, nie mając możliwości zaprzeczyć, że ukrzyżowanie się wydarzyło.)

H5. DO CZEGO SŁUŻYŁA ŚMIERĆ — MOST, A NIE TRAGEDIA

Romans 5:8 Lecz zaleca Bóg miłość swoją ku nam, że gdy jeszcze byliśmy grzesznymi, Chrystus za nas umarł. **[G2644 katallasso ■]** (9) Daleko tedy więcej teraz usprawiedliwieni będąc krwią jego, zachowani będziemy przez niego od gniewu. (10) Bo jeźliże będąc nieprzyjaciołmi, pojednaliśmy z Bogiem przez śmierć Syna jego; daleko więcej będąc pojednani, zachowani będziemy przez żywot jego.

GDY JESZCZE BYLIŚMY GRZESZNIKAMI, CHRYSTUS UMARŁ ZA NAS --> ZOSTALIŚMY POJEDNANI Z BOGIEM PRZEZ ŚMIERĆ SYNA JEGO.

2 Corinthians 5:18 A to wszystko z Boga jest, który nas z samym sobą pojednał przez Jezusa Chrystusa i dał nam usługiwanie tego pojednania, **[G2643 katallage ■]** (19) Ponieważ Bóg był w Chrystusie, świat z samym sobą jednając, nie przyczyniając im upadków ich, i położył w nas to słowo pojednania: (20) Przetoż na miejscu Chrystusowem poselstwo sprawujemy, jakoby was Bóg upominał przez nas, prosimy na miejscu Chrystusowem, jednajcie się z Bogiem; (21) Albowiem on tego, który nie znał grzechu, za nas grzechem uczynił, abyśmy się my stali sprawiedliwością Bożą w nim.

BÓG BYŁ W CHRYSTUSIE, JEDNAJĄC ŚWIAT Z SOBĄ SAMYM --> TEGO, KTÓRY NIE ZNAŁ GRZECHU, UCZYNIŁ ZA NAS GRZECHEM.

H6. WĄŻ NA DRĄGU — DAWNY OBRAZ, KTÓRY ODNIÓSŁ DO SIEBIE SAMEGO

Numbers 21:8 I rzekł Pan do Mojżesza: uczyni sobie węża miedzianego, a wystaw go na drzewcu; i stanie się, ktokolwiek ukąszony będąc wejrzy nań, że żyw zostanie. (9) Sprawił tedy Mojżesz węża miedzianego, i wystawił go na drzewcu; i było to, gdy kogo wąż ukąsił, a spojrzał na węża miedzianego, że żyw został.

KAŻDY, KTO UKĄSZONY BĘDĄC, WEJRZY NAŃ, ŻYĆ BĘDZIE.

INNY WIDOK, TA SAMA SCENA — tyczka na pustyni i krzyż na wzgórzu

John 3:14 A jako Mojżesz węża na puszczy wywyższył, tak musi być wywyższony Syn człowieczy. (15) Aby każdy, kto weń wierzy, nie zginął, ale miał żywot wieczny. (16) Albowiem tak Bóg umiłował świat, że Syna swego jednorodzonego dał, aby każdy, kto weń wierzy, nie zginął, ale miał żywot wieczny. (17) Boć nie posłał Bóg Syna swego na świat, aby sądził świat, ale aby świat był zbawiony przezeń.

JAK MOJŻESZ WYWYŻSYŁ WĘŻA NA PUSTYNI, TAK MUSI BYĆ WYWYŻSZONY SYN CZŁOWIECZY --> ABY KAŻDY, KTO W NIEGO WIERZY, NIE ZGINĄŁ.

(Moje osobiste przemyślenia: To powiązanie między Liczb 21 a Ewangelią Jana 3 nie jest powiązaniem wymyślonym przez to opracowanie. Jezus wypowiedział to powiązanie bezpośrednio i na głos, mówiąc o swojej własnej tożsamości. Umierającym ludziom na pustyni nie kazano się poprawić. Umierającym ludziom na pustyni nie kazano być odważnymi. Umierającym ludziom na pustyni nie kazano zasłużyć na uzdrowienie. Umierającym ludziom na pustyni kazano

SPOJRZĘĆ na to, co Bóg wywyższył na słupie. Umierający ludzie na pustyni, którzy spojrzeli, żyli. Teraz zestawmy te dwie sceny razem i zwróćmy uwagę na dziwny szczegół. Miedziany wąż wywyższony na słupie miał kształt tego samego stworzenia, które zabijało ludzi patrzących na niego. Paweł głosi podobnie dziwną prawdę o krzyżu. Paweł mówi, że Jezus został UCZYNIONY grzechem za nas, chociaż nie znał grzechu (2 Koryntian 5:21). Lekarstwo zostało wywyższone w tym samym kształcie co przekleństwo.)

I. SAM OJCIEC NAZYWA SYNA „BOGIEM” I „PANEM”

11. Hebrews 1:1 Często i wieloma sposobami mawiał niekiedy Bóg ojcom przez proroków; (2) W te dni ostateczne mówił nam przez Syna swego, którego postanowił dziedzicem wszystkich rzeczy, przez którego i wieki uczynił. (3) Który będąc jasnością chwały i wyrażeniem istności jego, i zatrzymując wszystkie rzeczy słowem mocy swojej, oczyszczenie grzechów naszych przez samego siebie uczyniwszy, usiadł na prawicy majestatu na wysokościach,

PRZEMÓWIŁ DO NAS PRZESYNA + PRZESY KÓREGO TEŻ UCZYNIŁ ŚWIATY --> BĘDĄC JASNOŚCIĄ CHWAŁY JEGO I WYRAŻENIEM ISTOTY JEGO.

12. Hebrews 1:5 Albowiem któremuż kiedy z Aniołów rzekł: Tyś jest syn mój, jam cię dziś spłodził? I zasię: Ja mu będę ojcem, a on mnie będzie synem? **[G4416 prototokos ■]** (6) A zasię, gdy wprowadza pierworodnego na okrąg świata, mówi: A niech się mu kłaniają wszyscy Aniołowie Boży.

ALBOWIEM KÓREGUŻ KIEDY Z ANIOŁÓW RZEKŁ: TYŚ JEST SYN MÓJ? --> A NIECH SIĘ MU KŁANIAJĄ WSZYSTKIE ANIOŁOWIE BOŻY.

(Moje osobiste myśli: Cały pierwszy rozdział Listu do Hebrajczyków tworzy jeden długi argument. Argument ten mówi, że Syn nie jest aniołem i nigdy nie był aniołem. Ten punkt jest wart zauważenia w studium, które właśnie poświęciło wiele stron postaci nazywanej "aniołem PANA". Hebrajskie słowo malak nazywa posłannictwo. Sam Syn Boży wykonywał to posłannictwo w pewnych momentach Starego Testamentu. Lecz autor Listu do Hebrajczyków nie pozwoli nikomu zaklasyfikować Syna wśród stworzonych aniołów. Aniołom nakazano czcić Syna.)

13. Hebrews 1:8 Ale do Syna mówi: Stolica twoja, o Boże! na wieki wieków; laska sprawiedliwości jest laska królestwa twego. (9) Umiłowałeś sprawiedliwość, a nienawidziłeś nieprawości; przetoż pomazał cię, o Boże! Bóg twój olejkiem wesela nad uczestników twoich. (10) I tyś, Panie! na początku ugruntował ziemię, a niebiosy są dziełem rąk twoich. (11) Oneć pominą, ale ty zostajesz; a wszystkie jako szata zwiędnieją. (12) A jako odzienie zwiniesz je i będą odmienione; ale ty tenżeś jest, a lata twoje nie ustaną.

ALE DO SYNA MÓWI: STOLICA TWOJA, O BOŻE! NA WIEKI WIEKÓW --> TYŚ, PANIE! NA POCZĄTKU UGRUNTOWAŁ ZIEMIĘ.

(Moje osobiste przemyślenia: Przeczytaj ponownie pierwsze pięć słów Hebrajczyków 1:8: „Ale do Syna mówi”. Zdanie to nie jest opinią autora listu do Hebrajczyków o Jezusie. Zdanie to zapisuje, jak Bóg Ojciec przemawia bezpośrednio do Syna. Bóg Ojciec nazywa Syna „O Boże”. Bóg Ojciec następnie nazywa Syna „Panem”. Bóg Ojciec następnie przypisuje Synowi stworzenie ziemi i niebios. Jeśli ktoś chce twierdzić, że Syn nigdy nie jest nazywany Bogiem w Piśmie Świętym, ta osoba musi odnieść się do tego wersetu, w którym Ojciec nazywa Syna Bogiem.)

INNY WIDOK, TA SAMA SCENA — pieśń napisana dla króla, a Ojciec cytujący ją swojemu Synowi

Psalms 45:6 Strzały twoje ostre; od nich narody pod cię upadną, a serce nieprzyjaciół królewskich przenikną. (7) Stolica twoja, o Boże! na wieki wieków; laska sprawiedliwości jest laska królestwa twego.

STRZAŁY TWOJE OSTRE --> NA WIEKI WIEKÓW; LASKA SPRAWIEDLIWOŚCI JEST LASKA KRÓLESTWA TWEGO.

Psalms 102:25 Ażem rzekł; Boże mój! nie bierz mię w połowie dni moich; od narodu bowiem aż do narodu trwają lata twoje. (26) I pierwaj niżeliś założył ziemię, i niebiosy, dzieło rąk twoich. (27) One pominą, ale ty zostajesz; wszystkie te rzeczy jako szata zwiędnieją, jako odzienie odmienisz je, i odmienione będą.

AŻEM RZEKŁ; BOŻE MÓJ! NIE BIERZ MIĘ W POŁOWIE DNI MOICH --> JAKO ODZIECIE ODMIENISZ JE, I ODMIENIONE BĘDĄ.

(Moje osobiste przemyślenia: To jest miejsce, w którym czytanie dwóch fragmentów obok siebie przynosi realną korzyść. Psalm 45 to pieśń weselna. Psalm 102 to modlitwa człowieka w utrapieniu. W Psalmie 102 te słowa są skierowane do PANA, Boga Izraela, który stworzył świat. Oba psalmy zostały napisane wieki przed narodzeniem Jezusa w Betlejem. List do Hebrajczyków 1 cytuje oba psalmy. List do Hebrajczyków 1 przedstawia oba psalmy jako słowa Boga Ojca. List do Hebrajczyków 1 odnosi oba psalmy do Syna. Zwróć uwagę na drobne różnice w brzmieniu między oryginalnymi psalmami

a cytatami w Liście do Hebrajczyków 1. Biblia nie ukrywa tych drobnych różnic i to opracowanie również ich nie ukrywa. To, co nie zmienia się między psalmami a Listem do Hebrajczyków 1, to tożsamość osoby, o której mówią te słowa.)

J. PAN RZEKŁ PANU MEMU — WERSET, KTÓRY ZAKOŃCZYŁ SPÓR

J1. Psalms 110:1 Psalm Dawidowy. Rzekł Pan Panu memu: Siądź po prawicy mojej, dokąd nie położę nieprzyjaciół twoich podnóżkiem nóg twoich. **[H113 adown ■] [H3068 Yehovah ■]** (2) Laskę mocy twojej pośle Pan z Syonu, mówiąc: Panuj w pośród nieprzyjaciół twoich.

PAN RZEKŁ DO PANA MEGO: SIĄDŹ PO PRAWICY MOJEJ --> AŻ POŁOŻĘ NIEPRZYJACIÓŁ TWOICH PODNÓŻKIEM STÓP TWOICH.

(Moje osobiste przemyślenia: To jedno zdanie w Psalmie 110:1 niesie w sobie więcej znaczenia, niż pokazuje pierwsze wejrzenie. W języku angielskim oba słowa są zapisane jako „Lord”. Jedyńą wskazówką co do różnicy jest wielkość liter. Pierwsze słowo jest zapisane wielkimi literami, LORD. Drugie słowo nie jest zapisane wielkimi literami. Pod spodem angielskiego tekstu kryją się dwa różne słowa hebrajskie. Pierwsze słowo hebrajskie to imię przymierza Boga, Yehovah (H3068). Wielkie litery w KJV zawsze oznaczają, że leżącym u podstaw słowem hebrajskim jest Yehovah. Drugie słowo hebrajskie to adown (H113), słowo oznaczające pana lub władcę. Forma adown użyta tutaj brzmi „mój Panie”. Dawid, pisząc ten psalm, zapisuje Boga mówiącego do kogoś, kogo Dawid nazywa swoim własnym Panem. Rozważ teraz proste pytanie. Dawid był królem Izraela. Kim był jego Pan? Odpowiedź staje się dziwniejsza, gdy przypomnimy sobie, że Bóg obiecał, iż Chrystus wyjdzie z własnej rodziny Dawida, pokolenia później. Człowiek zwykle nie nazywa swojego własnego prawnuka „moim Panem”).

J2. SAM ICH O TO ZAPYTAŁ, A NIKT NIE POTRAFIŁ ODPOWIEDZIEĆ

Matthew 22:41 A gdy się Faryzeuszowie zebrali, spytał ich Jezus, (42) Mówiąc: Co się wam zda o Chrystusie? Czyim jest synem? Rzekli mu: Dawidowym. (43) I rzekł im: Jakoż tedy Dawid w duchu nazywa go Panem? mówiąc: (44) Rzekł Pan Panu memu: Siądź po prawicy mojej, aż położę nieprzyjacioły twoje podnóżkiem nóg twoich. (45) Ponieważ go tedy Dawid nazywa Panem, jakoż jest synem jego? (46) A żaden mu nie mógł odpowiedzieć i słowa, i nie śmiał go nikt więcej od onego dnia pytać.

PONIEWAŻ GO TEDY DAWID NAZYWA PANEM, JAKOŻ JEST SYNEM JEGO? --> A ŻADEN MU NIE MÓGŁ ODPOWIEDZIEĆ I SŁOWA.

(Moje osobiste przemyślenia: Jezus nie podał faryzeuszom odpowiedzi na swoje własne pytanie w Ewangelii Mateusza 22:41-46. Jezus zadał pytanie i pozostawił je bez odpowiedzi. Pytanie pozostaje bez odpowiedzi nawet teraz, a wciąż istnieje tylko jedna odpowiedź, która pasuje. Chrystus jest synem Dawida według ciała. Chrystus jest Panem Dawida według tego, kim był, zanim Dawid się narodził.)

J3. PIOTR UŻYŁ TEGO SAMEGO WERSETU W DNIU, GDY POWSTAŁ KOŚCIÓŁ

Acts 2:32 Tegoć Jezusa wzbudził Bóg, czego my wszyscy jesteśmy świadkami. (33) Prawicą tedy Bożą będąc wywyższony, a obietnicę Ducha Świętego wzięwszy od Ojca, wylał to, co wy teraz widzicie i słyszycie. (34) Albowiemci Dawid nie wstąpił do nieba, lecz sam powiada: Rzekł Pan Panu memu, siądź po prawicy mojej, (35) Aż położę nieprzyjacioły twoje podnóżkiem nóg twoich. (36) Niechajże tedy wie zapewne wszystek dom Izraelski, że go Bóg i Panem, i Chrystusem uczynił, tego Jezusa, któregoście wy ukrzyżowali.

ALBOWIEMCI DAWID NIE WSTĄPIŁ DO NIEBA --> I CHRYSTUSEM UCZYNIŁ, TEGO JEZUSA, KTÓREGOŚCIE WY UKRZYŻOWALI.

(Moje osobiste przemyślenia: Argument Piotra w Dziejach Apostolskich 2:29-36 jest krótki. Argument Piotra nie potrzebuje żadnej przebiegłości. Dawid napisał o kimś siedzącym po prawicy Boga. Dawid nigdy nie wstąpił, by usiąść po prawicy Boga. Ktoś mógł pójść i zobaczyć grób Dawida, mówi Piotr kilka wersetów wcześniej. Psalm nie dotyczył zatem Dawida. Piotr następnie wymienia osobę, o której mówił psalm. Piotr wymienia tę osobę bez żadnego złagodzenia: "tego Jezusa, któregoście wy ukrzyżowali". Piotr nazywa tę osobę "i Panem, i Chrystusem").

J4. TEN SAM PSALM MÓWI JESZCZE JEDNĄ RZECZ — A LIST DO HEBRAJCZYKÓW BUDUJE NA NIEJ CAŁY WYWÓD

Psalms 110:4 Przysiągł Pan, a nie będzie tego żałował, mówiąc: Tyś jest kapłanem na wieki według porządku Melchisedechowego.

PRZYSIĄGŁ PAN, A NIE BĘDZIE TEGO ŻAŁOWAŁ --> TYŚ JEST KAPŁANEM NA WIEKI WEDŁUG PORZĄDKU MELCHISEDECHOWEGO.

Hebrews 5:5 Tak i Chrystus nie sam sobie tej czci przywłaszczył, aby się stał najwyższym kapłanem; ale ten, który mu rzekł: Syn mój jesteś ty, jam cię dziś spłodził. (6) Jako i na inszem miejscu mówi: Tyś jest kapłanem na wieki według porządku Melchisedekowego.

TAK I CHRYSZTUS NIE SAM SOBIE TEJ CZCI PRZYWŁASZCZYŁ --> TYŚ JEST KAPŁANEM NA WIEKI WEDŁUG PORZĄDKU MELCHISEDEKOWEGO.

Hebrews 7:3 Bez ojca, bez matki, bez rodu, ani początku dni, ani końca żywota nie mając, ale przypodobany będąc Synowi Bożemu, zostaje kapłanem na wieki.

ANI POZĄTKU DNI, ANI KOŃCA ŻYWOTA NIE MAJĄC --> ZOSTAJE KAPŁANEM NA WIEKI.

Hebrews 7:24 Ale ten, iż na wieki zostaje, wieczne ma kapłaństwo, (25) Przetoż i doskonale zbawić może tych, którzy przez niego przystępują do Boga, zawsze żyjąc, aby orędowną za nimi.

ON TRWA NA WIEKI I MA KAPŁAŃSTWO NIEPRZEMIJAJĄCE --> MOŻE ZBAWIĆ AŻ DO KOŃCA TYCH, KTÓRZY PRZEZ NIEGO PRZYSTĘPUJĄ DO BOGA.

(Moje osobiste przemyślenia: Jeden krótki psalm zawiera bardzo wiele. Psalm 110 nazywa kogoś, kogo Dawid nazywa swoim Panem, siedzącym po prawicy Boga. Psalm 110 nazywa króla panującego z Syjonu. Psalm 110 nazywa kapłana na wieki, według porządku starszego niż kapłaństwo Izraela, przysiężonego przez Boga przysięgą, której Bóg nie cofnie. W starożytnym Izraelu prawo utrzymywało urząd króla i urząd kapłana oddzielnie. Mężczyźnie nie wolno było sprawować obu urzędów zgodnie z tym prawem. Psalm 110 nadaje oba urzędy jednej osobie. Księga Hebrajczyków poświęca kilka rozdziałów na wyjaśnienie, kim jest ta osoba.)

K. WZBUDZONY Z GROBU — I ŻYJĄCY W TOBIE

K1. SAM FAKT I JAK ZOSTAŁ PRZEKAZANY

1 Corinthians 15:3 Albowiem naprzód podałem wam, com też wziął, iż Chrystus umarł za grzechy nasze według Pism; (4) A iż był pogrzebiony, a iż zmartwychwstał dnia trzeciego według Pism.

CHRYSZTUS UMARŁ ZA GRZECZY NASZE WEDŁUG PISM + I ZOSTAŁ POGRZEBANY + I ZMARTWYCHWSTAŁ TRZECIEGO DNIA.

1 Corinthians 15:20 Lecz teraz Chrystus z martwych wzbudzony jest i stał się pierwiastkiem tych, którzy zasnęli.

CHRYSZTUS ZMARTWYCHWSTAŁ I STAŁ SIĘ PIERWOCINĄ TYCH, KTÓRZY ZASNĘLI.

K2. CO ZMARTWYCHWSTANIE UDOWODNIŁO O NIM

Romans 1:3 O Synu swoim, który się narodził z nasienia Dawidowego według ciała; (4) A pokazał się Synem Bożym możnie, według Ducha poświęcenia, przez zmartwychwstanie, to jest o Jezusie Chrystusie, Panu naszym.

KTÓRY SIĘ NARODZIŁ Z NASIENIA DAWIDOWEGO WEDŁUG CIAŁA --> POKAZAŁ SIĘ SYNEM BOŻYM MOŻNIE, PRZEZ ZMARTWYCHWSTANIE.

(Moje osobiste przemyślenia: Paweł ponownie umieszcza obie połowy odpowiedzi w jednym zdaniu, po kolei, w Liście do Rzymian 1:3-4. Jezus pochodził z rodziny Dawida, w ciebie. Jezus został ogłoszony Synem Bożym w mocy przez powstanie z grobu. Każdy człowiek może twierdzić, że jest Synem Bożym. Tylko Jezus kiedykolwiek miał to twierdzenie udowodnione przez powstanie z martwych.)

K3. STARY TESTAMENT POWIEDZIAŁ TO PIERWSZY

Psalms 16:10 Bo nie zostawisz duszy mojej w grobie, ani dopuścisz świętemu twemu oglądać skażenia.

(11) Oznajmisz mi drogę żywota; obfitość wesela jest przed obliczem twojem, rozkoszy po prawicy twojej aż na wieki.

BO NIE ZOSTAWISZ DUSZY MOJEJ W GROBIE --> ANI DOPUŚCISZ ŚWIĘTEMU TWEMU OGLĄDAĆ SKAŻENIA.

Acts 2:29 Mężowie bracia! mogę bezpiecznie mówić do was o patryjarsze Dawidzie, żeć umarł i pogrzebiony jest, a grób jego jest u nas aż do dnia dzisiejszego. (30) Będąc tedy prorokiem i wiedząc, że mu się Bóg obowiązał przysięgą, iż z owocu biódr jego według ciała miał wzbudzić Chrystusa, a posadzić na stolicy jego. (31) To przeglądając, powiedział o zmartwychwstaniu Chrystusowem, iż nie została dusza jego w piekle, ani ciało jego widziało skażenia.

DAWID UMARŁ I ZOSTAŁ POGRZEBANY --> PRZEWIDZIAWSZY TO, MÓWIŁ O ZMARTWYCHWSTANIU CHRYSTUSA.

K4. A TERAZ — ŻYJE W LUDZIE, KTÓRY ZBAWIŁ

Romans 8:11 A jeżeli Duch tego, który Jezusa wzbudził z martwych, mieszka w was, ten który wzbudził Chrystusa z martwych, ożywi i śmiertelne ciała wasze przez Ducha swego, który w was mieszka.

DUCH TEGO, KTÓRY WZBUDZIŁ JEZUSA Z MARTWYCH, MIESZKA W WAS --> OŻYWI TEŻ I ŚMIERTELNE CIAŁA WASZE.

Galatians 2:20 Z Chrystusem jestem ukrzyżowany, a żyję już nie ja, lecz żyje we mnie Chrystus; a to że teraz w ciele żyję, w wierze Syna Bożego żyję, który mię umiłował i wydał samego siebie za mię.

Z CHRYSTUSEM JESTEM UKRZYŻOWANY --> A ŻYJĘ JUŻ NIE JA, LECZ ŻYJE WE MNIE CHRYSTUS.

Colossians 1:27 Którym chciał Bóg oznajmić, jakie jest bogactwo tej tajemnicy chwalebnej między poganami, która jest Chrystus między wami, nadzieja ona chwały; **[G3466 musterion ■]**

TA TAJEMNICA = CHRYSTUS W WAS, NADZIEJA CHWAŁY.

John 14:23 Odpowiedział Jezus, i rzekł mu: Jeżeli mię kto miłuje, słowo moje zachowywać będzie; i Ojciec mój umiłuje go, i do niego przyjdziemy, a mieszkanie u niego uczynimy.

JEŚLI KTO MNIE MIŁUJE, BĘDZIE ZACHOWYWAŁ SŁOWA MOJE --> PRZYJDZIEMY DO NIEGO I UCZYNIMY U NIEGO MIESZKANIE.

(Moje osobiste przemyślenia: Podążaj za całym tokiem tego studium aż do jego zakończenia. Jezus był z Ojcem, zanim cokolwiek zostało stworzone. Jezus ukazywał się ludziom w Starym Testamencie, a ci ludzie żyli. Jezus narodził się z kobiety w małym miasteczku. Jezus został zabity na wzgórzu, na drewnie, poza miastem. Jezus wyszedł z grobu. Biblia mówi teraz, że Jezus żyje W ludziach. To zakończenie jest tym, do czego to studium zmierzało przez cały czas. Celem tego studium nigdy nie było wygranie sporu o to, kim jest Jezus. Celem tego studium jest to, że ten, który jest tym wszystkim, chce zamieszkać w tobie. Zwróć uwagę także na Jana 14:23: "przyjdziemy". Głos w liczbie mnogiej, który otworzył Biblię w Rodzaju 1:26, jest tutaj wciąż obecny.)

L. ON POWRACA — I WYBÓR, KTÓRY TRWA NA WIEKI

L1. ON PRZYCHODZI, I UJRZY GO KAŻDE OKO

Acts 1:9 A to rzekłszy, gdy oni patrzali, w górę podniesiony jest, a obłok wziął go od oczów ich. (10) A gdy za nim do nieba idącym pilnie patrzali, oto dwaj mężowie stanęli przy nich w białym odzieniu, (11) I rzekli: Mężowie Galilejscy! przecz stoicie, patrząc w niebo? Ten Jezus, który w górę wzięty jest od was do nieba, tak przyjdzie, jakoście go widzieli idącego do nieba.

TEN JEZUS, KTÓRY W GÓRĘ WZIĘTY JEST OD WAS DO NIEBA, TAK PRZYJDZIE, JAKOŚCIE GO WIDZIELI IDĄCEGO DO NIEBA.

Revelation of John 1:7 Oto idzie z obłokami i ujrzy go wszelkie oko, i ci, którzy go przebili; i narzekać będą przed nim wszystkie pokolenia ziemi. Tak, Amen.

WSZELKIE OKO UJRZY GO + I CI, KTÓRZY GO PRZEBILI.

L2. 2 Thessalonians 1:7 A wam, którzyście uciśnieni, odpocznienie z nami przy objawieniu Pana Jezusa z nieba z Aniołami mocy jego, **[G1557 ekdikesis ■]** (8) W ogniu płomienistym oddawając pomstę tym, którzy Boga nie znają i tym, którzy nie są posłuszni Ewangelii Pana naszego, Jezusa Chrystusa; (9) Którzy pomstę odniosą, wieczne zatracenie od obliczności Pańskiej i od chwały mocy jego. (10) Gdy przyjdzie, aby był uwielbiony w świętych swoich i aby się dziwnym okazał we wszystkich wierzących (dlatego iż uwierzono naszemu świadectwu u was) w on dzień.

W OGNIU PŁOMIENISTYM ODDAJĄC POMSTĘ TYM, KTÓRZY BOGA NIE ZNAJĄ, I KTÓRZY NIE SĄ POSŁUSZNI EWANGELII --> GDY PRZYJDZIE, ABY BYŁ UWIELBIONY W ŚWIĘTYCH SWOICH.

(Moje osobiste przemyślenia: Przeczytaj powoli 2 Tesaloniczan 1:8. 2 Tesaloniczan 1:8 wymienia dwie grupy, nie jedną grupę. Pierwsza grupa nie ZNA Boga. Druga grupa nie JEST POSŁUSZNA ewangelii. Znajomość i posłuszeństwo są wymienione razem w tym samym wersecie. Zwróć uwagę też na 2 Tesaloniczan 1:10, który jest częścią tego samego zdania. To samo przyjście Jezusa, które dla jednej grupy jest ogniem, dla drugiej grupy jest chwałą. To jedno, pojedyncze wydarzenie. To, po której stronie tego wydarzenia znajdzie się człowiek, rozstrzyga się teraz, nie później.)

L3. Revelation of John 19:11 I widziałem niebo otworzone, a oto koń biały, a tego, który siedział na nim, zwano Wiernym i Prawdziwym, a sędzi w sprawiedliwości i walczy. (12) A oczy jego były jako płomień ognia, a na głowie jego wiele koron; i miał imię napisane, którego nikt nie zna, tylko on sam. (13) A przyodziany był szatą omoczoną we krwi, a imię jego zowią Słowo Boże.

TEN, KTÓRY SIEDZIAŁ NA NIM, NAZWANY BYŁ WIERNYM I PRAWDZIWYM --> A IMIĘ JEGO ZOWIĄ SŁOWO BOŻE.

Revelation of John 19:16 A ma na szacie i na biodrach swoich imię napisane: Król królów i Pan panów.
KRÓL KRÓLÓW I PAN PANÓW.

(Moje osobiste przemyślenia: Zwróć uwagę na jedną małą linijkę w Objawieniu 19:12. Jezus miał imię napisane, którego nikt nie znał, lecz On sam znał to imię. Imiona, które nadaje temu opracowaniu, pojawiają się w tym samym fragmencie. Są to: Wierny i Prawdziwy. Słowo Boże. Król królów i Pan panów.)

L4. OTWARTE KSIĘGI

Revelation of John 20:11 I widziałem stolicę wielką białą, i siedzącego na niej, przed którego obliczem uciekła ziemia i niebo, a miejsce im nie jest znalezione. (12) I widziałem umarłych, wielkich i małych, stojących przed oblicznością Bożą, a księgi otworzone są; i druga księga także otworzona jest, to jest księga żywota; i sądzeni są umarli według tego, jako napisano było w onych księgach, to jest według uczynków ich. (13) I wydało morze umarłych, którzy w niem byli, także śmierć i piekło wydały umarłych, którzy w nich byli; i byli sądzeni każdy według uczynków swoich. (14) A śmierć i piekło wrzucone są w jezioro ogniste. Tać jest wtóra śmierć. (15) A jeśli się kto nie znalazł napisany w księgach żywota, wrzucony jest w jezioro ogniste.

KSIĘGI OTWORZONE + OTWORZONA JEST TAKŻE INNA KSIĘGA, KTÓRA JEST KSIĘGĄ ŻYWOTA --> A KTOBY NIE BYŁ ZNALEZIONY NAPISANY W KSIĘDZE ŻYWOTA, WRZUCONY JEST W JEZIORO OGNISTE.

(Moje osobiste przemyślenia: Przy tronie w Objawieniu 20:12 pojawiają się dwa rodzaje ksiąg. Jeden rodzaj księgi zapisuje to, co ludzie uczynili. Drugi rodzaj księgi zapisuje imiona i nazywa się księgą życia. Objawienie 20:12 nie mówi, że ktokolwiek został zbawiony na podstawie tego, co zapisano w księgach czynów. Objawienie 20:15 mówi, że jedyną rzeczą decydującą o wyniku było to, czy imię danej osoby zostało zapisane w księdze życia.)

L5. WYBÓR, WYRAŻONY TAK JASNO, JAK TYLKO BIBLIA COKOLWIEK WYRAŻA

John 3:18 Kto wierzy weń, nie będzie osądzony; ale kto nie wierzy, już jest osądzony, iż nie uwierzył w imię jednorodzonego Syna Bożego.

KTO NIE WIERZY, JUŻ JEST OSĄDZONY.

John 3:36 Kto wierzy w Syna, ma żywot wieczny; ale kto nie wierzy Synowi, nie ogląda żywota, lecz gniew Boży zostaje nad nim.

KTO WIERZY W SYNA, MA ŻYWOT WIECZNY.

Romans 6:23 Albowiem zapłata za grzech jest śmierć; ale dar z łaski Bożej jest żywot wieczny, w Chrystusie Jezusie, Panu naszym.

ALBOWIEM ZAPŁATA ZA GRZECH JEST ŚMIERĆ --> ALE DAR Z ŁASKI BOŻEJ JEST ŻYWOT WIECZNY, W CHRYSZCIE JEZUSIE, PANU NASZYM.

(Moje osobiste przemyślenia: List do Rzymian 6:23 jest centralnym werselem całego tego studium. List do Rzymian 6:23 to jedno krótkie zdanie o dwóch częściach. Za grzech należy się zapłata, a tą zapłatą jest śmierć. Ta zapłata zostaje uiszczona na jeden z dwóch sposobów. Albo człowiek płaci ją sam, na wieki, albo człowiek przyjmuje to, co Jezus już zapłacił, jako dar. To jest cały wybór. Nikt nie unika dokonania tego wyboru, ponieważ brak wyboru jest tym samym, co wybranie pierwszej drogi. Wszystko w tym studium, od "uczynimy człowieka" w Rodzaju 1:26 aż po tron w Objawieniu 20, prowadziło do tej jednej decyzji. Wciąż jest czas, by podjąć tę decyzję. Jezus wciąż żyje.)

L6. Acts 4:12 I nie masz w żadnym innym zbawienia; albowiem nie masz żadnego imienia pod niebem, danego ludziom, przez które byśmy mogli być zbawieni.

I NIE MASZ W ŻADNYM INNYM ZBAWIENIA --> ALBOWIEM NIE MASZ ŻADNEGO IMIENIA POD NIEBEM, DANEGO LUDZIOM, PRZEZ KTÓRE BYŚMY MOGLI BYĆ ZBAWIENI.

ZAKOŃCZENIE

Revelation of John 22:17 A Duch i oblubienica mówią: Przyjdź! A kto słyszy, niech rzecze: Przyjdź! A kto pragnie, niech przyjdzie; a kto chce, niech bierze wodę żywota darmo.

A DUCH I OBLUBIENICA MÓWIĄ: PRZYJDŹ --> A KTO CHCE, NIECH BIERZE WODĘ ŻYWOTA DARMO.

John 3:17 Boć nie posłał Bóg Syna swego na świat, aby sądził świat, ale aby świat był zbawiony przezeń.

BOĆ NIE POSŁAŁ BÓG SYNA SWEGO NA ŚWIAT, ABY SĄDZIŁ ŚWIAT --> ALE ABY ŚWIAT BYŁ ZBAWIONY PRZEŹ.

(Moje osobiste przemyślenia: Ostatnie zaproszenie w Biblii nic nie kosztuje. Ostatnie zaproszenie w Biblii jest skierowane do każdego. Użyte słowo to „ktokolwiek”. Słowo „ktokolwiek” celowo nikogo nie pomija. Obejmuje to najgorszego człowieka czytającego to opracowanie. Obejmuje to osobę, która od lat już odmawiała. Jezus, który jest tym wszystkim, jest tym, który mówi Przyjdź. Wszystko, co człowiek musi zrobić, to przyjść i wziąć wodę życia.)

QUIZ PRAKTYCZNY

- Hebrajczyków 9:22 — A niemal wszystko krwią bywa oczyszczone według zakonu:**
 - albowiem życie ciała jest we krwi
 - a bez wylania krwi nie bywa odpuszczenie
 - albowiem to jest krew, która czyni oczyszczenie za duszę
- Rzymian 5:8 — Ale Bóg pokazuje miłość swoją ku nam, że gdy jeszcześmy byli grzesznymi:**
 - zachowani będziemy od gniewu przez niego
 - pojednani zostaliśmy z Bogiem przez śmierć Syna jego
 - Chrystus umarł za nas
- Hebrajczyków 1:8 — Lecz do Syna mówi: Tron twój, o Boże, na wieki wieków:**
 - berło sprawiedliwości berłem królestwa twego
 - berło królestwa twego berło prawości
 - a władza spocznie na jego ramieniu
- Psałm 110:1 — Rzekł Pan Panu memu: Siądź po prawicy mojej:**
 - aż położę nieprzyjaciół twoich podnóżkiem nóg twoich
 - panuj wśród nieprzyjaciół twoich
 - aż położę nieprzyjaciół twoich podnóżkiem stóp twoich
- 1 Koryntian 15:20 — Ale teraz Chrystus zmartwychwstał:**
 - i stał się pierwiastkiem tych, którzy zasnęli
 - i że zmartwychwstał trzeciego dnia według Pism
 - i nie dopuścisz Świętemu twemu widzieć skażenia
- Apokalipsa 1:7 — Oto idzie z obłokami:**
 - i obłok wziął go od oczu ich
 - i ujrzy go wszelkie oko
 - i aby był uwielbiony we wszystkich wierzących
- 2 Tesaloniczan 1:9 — Którzy poniosą pomstę, wieczne zatracenie od obliczności Pańskiej:**
 - i od chwały mocy jego
 - która jest drugą śmiercią
 - i od chwały majestatu jego

KLUCZ ODPOWIEDZI: 1-b, 2-c, 3-a, 4-c, 5-a, 6-b, 7-a

JAK ROZWIJA SIĘ TO STUDIUM

JAK WAŻNE SĄ SŁOWA: JEDNO ANGIELSKIE SŁOWO "PAN" REPREZENTUJE DWA RÓŻNE HEBRAJSKIE SŁOWA W PSALMIE 110:1. TE DWA HEBRAJSKIE SŁOWA TO YEHOVAH (H3068) I ADOWN (H113). CAŁY ARGUMENT, JAKI JEZUS PRZEDSTAWIŁ W EWANGELII MATEUSZA 22:45, OPIERA SIĘ NA TEJ RÓŻNICY.

---> JAK TO ODNOŚ SIĘ DO CIEBIE: JEZUS TO NIE TYLKO TEN, KTÓRY PRZYSZEDŁ. JEZUS TO NIE TYLKO TEN, KTÓRY PRZYJDZIE. JEZUS TO TEN, KTÓRY CHCE ŻYĆ W TOBIE TERAZ (KOŁOSAN 1:27, GALACJAN 2:20).

CO TO OZNACZA DLA WIECZNOŚCI: ZAPŁATĄ ZA GRZECH JEST ŚMIERĆ. DAR BOŻY ZAŚ TO ŻYCIE WIECZNE PRZEZ JEZUSA CHRYSZTUSA, PANA NASZEGO (RZ 6:23). SĄ TO JEDYNE DWA SPOSOBY, W JAKIE CZŁOWIEK KIEDYKOLWIEK SPŁACA DŁUG GRZECHU.

DYGRESJA: PSALM 110:4 ORAZ SIÓDMY ROZDZIAŁ LISTU DO HEBRAJCZYKÓW OTWIERAJĄ CAŁĄ NAUKĘ O KAPŁAŃSTWIE MELCHIZEDEKA. TA NAUKA OPISUJE KRÓLA I KAPŁANA POŁĄCZONYCH W JEDNEJ OSOBIE, STARSZEJ NIŻ PRAWO, POTWIERDZONEJ PRZYSIĘGĄ, KTÓREJ BÓG NIE COFNIE. TA NAUKA ZASŁUGUJE NA OSOBNE, PEŁNE STUDIUM.

--> BOCZNA ŚCIEŻKA: 2 TESALONICZAN 1:7-10 I OBJAWIENIE 19:11-16 OTWIERAJĄ SIĘ NA CAŁĄ NAUKĘ O POWROCIE JEZUSA. NAUKA TA OBEJMUJE PEWNOŚĆ POWROTU JEZUSA, NAGŁOŚĆ POWROTU JEZUSA ORAZ NAKAZ CZUWANIA NA POWRÓT JEZUSA. STWIERDŹ JASNO: PISMO STWIERDZA PEWNOŚĆ POWROTU JEZUSA I ODMAWIA PODANIA HARMONOGRAMU POWROTU JEZUSA (MATEUSZA 24:36, DZIEJE APOSTOLSKIE 1:7). TA POSŁUGA RÓWNIEŻ ODMAWIA PODANIA HARMONOGRAMU POWROTU JEZUSA.

OTWARTE ZAPROSZENIE — KTOKOLWIEK JESTEŚ, CZYTAJ DALEJ

Nie musisz być chrześcijaninem, aby czytać to studium. Wiele różnych rzeczy mogło cię tu przywieść. Mogło cię tu przywieść poszukiwanie. Mogła cię tu przywieść sprzeczka. Mogło cię tu przywieść pytanie, które nosisz od lat. Mogła cię tu przywieść ciekawość wobec czyjejś wiary. Wszystko na tej stronie jest twoje, bezpłatnie, w twoim własnym języku. Nigdy nie pytamy o twoje imię. Nigdy nie pytamy o twój kraj. Nigdy nie pytamy, w co wierzysz. Jedno studium nie może w pełni opisać Jezusa. Włożyliśmy w to pytanie wszystko, co mieliśmy, a to studium wciąż przeszło tylko jedną drogą przez Biblię. Jezus istniał przed początkiem. Jezus istnieje teraz. Jezus powróci. Żadna pojedyncza strona nie może dokończyć opisywania tego wszystkiego. Czekają tu na ciebie kolejne studia. Czekają tu studia o miłosierdziu. Czekają tu studia o mądrości. Czekają tu studia o wiedzy. Czekają tu studia o cierpliwości. Czekają tu studia o pobożności. Nadchodzą kolejne studia. Czytaj te studia w dowolnej kolejności, jaką wybierzesz. Sprawdzaj nasze źródła w miarę czytania. Każdy werset w tych studiach jest wydrukowany w całości, celowo. Nigdy nie musisz wierzyć nam na słowo. Możesz sam zważyć każdy werset.

Po tym zaproszeniu następuje jeszcze jedno. Nie będziemy udawać, że to zaproszenie jest ukryte. Tym zaproszeniem jest opracowanie na temat tego, co człowiek musi uczynić, aby być zbawionym. Przeczytaj to opracowanie teraz, jeśli chcesz przeczytać je teraz. Przeczytaj najpierw coś innego, jeśli wolałbyś najpierw przeczytać coś innego. Nikt nie liczy. Drzwi pozostają otwarte tak czy inaczej. Paweł wypowiedział poniższe słowa w mieście pełnym ołtarzy bogów, które nie były jego Bogiem. Paweł wypowiedział te słowa do ludzi, którzy nie prosili Pawła, aby przybył do tego miasta:

Acts 17:26 I uczynił z jednej krwi wszystkich naród ludzki, aby mieszkał po wszystkim obliczu ziemi, zamierzwszy przedtem rozrządzone czasy i zamierzone granice mieszkania ich; (27) Aby szukali Pana, owaby go śnać namacali i znaleźli, aczkolwiek od każdego z nas nie jest daleko.

UCZYNIŁ Z JEDNEJ KRWI WSZYSTEK NARÓD LUDZKI --> ABY SZUKALI PANA, OWABY GO SNAĆ NAMACALI I ZNALEŻLI + NIE JEST DALEKO OD KAŻDEGO Z NAS.

GRECKIE SŁOWA KLUCZOWE

“pojednany” — **G2644 katallasso** — zmienić się z wrogości w przyjaźń; przywrócić do łaski

Katallasso nazywa jednym słowem cały powód krzyża.

“pojednanie” — G2643 katallage — przywrócenie łaski; ponowne połączenie dwóch rozdzielonych stron

Katallage pochodzi z tego samego rdzenia co katallasso powyżej. Katallasso oznacza akt pojednania (przywrócenie przyjaźni między dwiema osobami, które były rozdzielone). Katallage oznacza rezultat tego pojednania.

“odpuszczenie” — G859 aphasis — odesłanie; uwolnienie; puszczenie; przebaczenie

Bez rozlania krwi nie masz odpuszczenia grzechu.

“tajemnica” — G3466 musterion — tajemnica; coś niegdyś ukrytego, a teraz objawionego

W Biblii tajemnica nigdy nie jest zagadką do rozwiązania. Tajemnica w Biblii to sekret, który Bóg postanowił wyjawiać.

“zemsta” — G1557 ekdikesis — to, co wypływa ze sprawiedliwości; pełne naprawienie krzywdy

Ekdikesis to słowo użyte w 2 Tesaloniczan 1:8. Ekdikesis nie oznacza niekontrolowanego gniewu. Ekdikesis oznacza sprawiedliwość wykonaną w pełni.

“pierworodny” — G4416 prototokos — pierworodny; pierwszy zrodzony

Ojciec mówi o Synu: „niech mu się kłaniają wszyscy aniołowie Boży”.

HEBRAJSKIE SŁOWA KLUCZOWE

“PAN” — H3068 Yehovah — imię przymierza Boga, zapisane w Biblii Króla Jakuba jako PAN wielkimi literami

Wszędzie tam, gdzie w Starym Testamencie PAN pojawia się wielkimi literami, Yehovah jest hebrajskim imieniem kryjącym się pod angielskim słowem PAN.

“Pan” — H113 adown — pan; władca; właściciel; ten, który rządzi

W Psalmie 110:1 forma adown brzmi „Pan mój”. Adown jest innym słowem hebrajskim niż Jehowa, PAN, który mówi do Pana Dawidowego w tym wersecie.

SOURCES & CREDITS

Scripture: Gdanska (Public Domain) — a redistributable edition, looked up exactly and never machine-translated.

Alternate chapter/verse numbering reconciled with STEP Bible TVTMS (CC BY 4.0).

Strong's numbering & original-language data: OpenScriptures Hebrew Bible (CC BY 4.0); STEP Bible.org — TAHOT/TAGNT/TBESH/TBESG (CC BY 4.0);

Robinson-Pierpont Byzantine Majority Text (Public Domain); Strong's dictionary, 1890 (Public Domain).

Typography: Google Noto fonts (SIL Open Font License 1.1).

© SEE MORE JESUS · wanttoseemore.com — shared under Creative Commons Attribution 4.0 (CC BY 4.0).